

סקיצות תל-אביביות

כ"ב. מתר לומר.

היום דועף.

שקיעה נדלקת.

אני הולך

מאד בשקט.

החול אולי

קרונ — למח

מחיק מי

אורג לי חנוד.

מה יש לי עדי?

מה עוד קנה לי?

מתר להיות

סנטימנטאלי.

מתר לומר

למח — קרף!

גם המקור

ימות בערב.

גם המקור

ישכב לנח

מבלי שקר

קגר שקות.

ומה שבאן

רמח בקצף

יהיה קטן

על סף העצב.

ויום ידעך

ועיר מנגד —

ואיש נדח

גלף בשקט.